

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/138/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014219
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122014219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného ml. A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno b), písmeno g) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 25.05.2023 pod sp. zn. 2T/44/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.11.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný ml. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom: C., D. XXXX/XX,

podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 13.07.2022, č. k. 1 Pv 80/22/2207-23, doručenej Okresnému súdu Trnava dňa 14.07.2022, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

14. februára 2022 v čase asi o 20:35 hod. na parkovisku pred Obchodným centrom Tesco na Veternej ulici v Trnave pristúpil k tam stojacemu, zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu značky Ford Escort, EČV: C., farba modrá metalíza svetlá, kde za použitia oranžového kladivka na sklo rozbil pravé predné sklo na strane spolujazdca na vozidle, následne kladivkom rozbil zadné sklo na dverách od batožinového priestoru vozidla v úmysle odcudziť drevený konferenčný stolík čiernej farby, so sklenenou tabuľou, ktorý sa nachádzal v batožinovom priestore vozidla, pričom sa mu tento stolík nepodarilo vzhľadom na jeho rozmery vybrať z vozidla cez rozbité okno, preto sa rozhodol odísť z miesta činu na čerpaciu stanicu OMV nachádzajúcu sa vedľa parkoviska Obchodného centra Tesco, kde bol hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave v čase o 20:45 hod., teda bezprostredne po spáchaní skutku, obmedzený na osobnej slobode, týmto svojím konaním spôsobil majiteľovi vozidla poškodenému E. B., bytom F. XXX/X, F. škodu na vozidle vo výške 130,- eur a v prípade odcudzenia konferenčného stolíka by vznikla poškodenému ako majiteľovi konferenčného stolíka škoda 70,- eur, pričom bol rozhodnutím Okresného úradu Trnava sp. zn. OU-TT-OVVS2-2021/024666 z 27. decembra 2021, právoplatným 11. januára 2022, postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola mu uložená pokuta vo výške 35,- eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodený E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: F., F. XXX/X, odkazuje so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný ml. A. B. uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

14. februára 2022 v čase asi o 20:35 hod. na parkovisku pred Obchodným centrom Tesco na Veternej ulici v Trnave pristúpil k tam stojacemu, zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu značky Ford Escort, EČV: C., farba modrá metalíza svetlá, kde za použitia oranžového kladivka na sklo rozbil pravé predné sklo na strane spolujazdca na vozidle, následne kladivkom rozbil zadné sklo na dverách od batožinového priestoru vozidla v úmysle odcudziť drevený konferenčný stolík čiernej farby, so sklenenou tabuľou, ktorý sa nachádzal v batožinovom priestore vozidla, pričom sa mu tento stolík nepodarilo vzhľadom na jeho rozmery vybrať z vozidla cez rozbité okno, preto sa rozhodol odísť z miesta činu na čerpaciu stanicu OMV nachádzajúcu sa vedľa parkoviska Obchodného centra Tesco, kde bol hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave v čase o 20:45 hod., teda bezprostredne po spáchaní skutku, obmedzený na osobnej slobode, týmto svojim konaním spôsobil majiteľovi vozidla poškodenému E. B., bytom F. XXX/X, F. škodu na vozidle vo výške 130,- eur a v prípade odcudzenia konferenčného stolíka by vznikla poškodenému ako majiteľovi konferenčného stolíka škoda 70,- eur, pričom bol rozhodnutím Okresného úradu Trnava sp. zn. OU-TT-OVVS2-2021/024666 z 27. decembra 2021, právoplatným 11. januára 2022, postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola mu uložená pokuta vo výške 35,- eur.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 94 ods. 1 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, výkon ktorému mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil a zároveň mu podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov. Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci - 1 ks plastové kladivko oranžovej farby s kovovým hrotom o rozmere približne 15 cm, ktorej vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva Slovenská republika. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému E. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom F. XXX/X, F. škodu vo výške 130,- eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 195-199 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný ml. A. B. (č.I. 192 spisu), ktoré následne odôvodnil osobitnými písomnými podaniami prostredníctvom svojho obhajcu (č.I. 192, 202-205 spisu)

Obžalovaný v písomnom zdôvodnení odvolania uviedol, že sa odvoláva voči odsudzujúcemu rozsudku čo do výroku o vine, čo do výroku o treste, čo do výroku o náhrade škody a čo do výroku o prepadnutí zaistenej veci. Namietal, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne, pretože: 1/ skutkové závery (zistenia) súdu prvého stupňa sú nejasné a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní; 2/ existujú dôvodné pochybnosti o tom, že skutok spáchal obžalovaný a či vôbec došlo k spáchaniu skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku.

K bodu 1/ namietal, že súd prvého stupňa odôvodnil odvolaním napadnutý rozsudok skutkovými závermi, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Ide o nasledovné skutkové závery uvedené na strane 8 rozsudku súdu prvého stupňa: a/ Svedok G. H. oznámil policajnej hliadke, že páchatel' mal na sebe oblečenú oranžovú reflexnú vestu a nastúpil do motorového vozidla, ktoré je na čerpacjej stanici. K tomu uviedol, že svedok G. H. počas svojho výsluchu vôbec neuviedol farbu reflexnej vesty, ktorú mal mať páchatel' na sebe. Taktiež neuviedol, že by policajtom poskytol informáciu, že páchatel' má na sebe reflexnú vestu. Naopak, svedok výslovne uviedol na otázku obhajcu, či po príchode hliadky policajtom popísal páchatel'a, že: „Nie, policajti prišli autom, ja už som bol vonku a v momente ako vystúpili z vozidla, tak som im ukázal, kde sa nachádza vozidlo, ktoré odišlo s páchatel'om.“ (strana 8 zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 25.05.2023). Svedok taktiež výslovne uviedol, že osobu páchatel'a nepopisoval ani počas telefonického nahlasovania skutku. Skutkové závery súdu prvého stupňa o tom, čo svedok G. H. uviedol policajnej hliadke, teda nielenže nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, ale sú v priamom

rozpore s vykonaným dokazovaním (výpoveďou svedka G. H.). Taktiež vypočítaní svedkovia (policajti) C. I. a D. H. počas svojho výsluchu pred súdom neuviedli, že by im oznamovateľ poskytol popis páchatela v tom smere, čo mal oblečené. Z výsluchu svedka H. v prípravnom konaní dňa 14.06.2022 (zápisnica o výsluchu z prípravného konania bola čítaná na hlavnom pojednávaní dňa 25.05.2023) jednoznačne vyplýva, že oznamovateľ im poskytol len informáciu, že páchatel sa nachádza v označenej Škode Fabia, čo taktiež vylučuje záver súdu prvého stupňa, že by dostal informáciu o oblečení páchatela. Svedok C. I. v prípravnom konaní pri výsluchu dňa 14.06.2022 (zápisnica o výsluchu bola čítaná na hlavnom pojednávaní dňa 25.05.2023) uviedol, že si nepamätá, či im oznamovateľ dal popis páchatela. Ďalej poukázal na záver súdu, že b/ Príslušníci policajnej hliadky pristúpili na čerpacej stanici k posádke daného motorového vozidla, z ktorých len jeden mala na sebe oranžovú reflexnú vestu. Podľa názoru súdu vyššie uvedený skutkový záver súdu prvého stupňa nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Počas celého konania nebolo vôbec zisťované, čo mali na sebe ostatné osoby, ktoré sa v čase príchodu policajnej hliadky nachádzali pri vozidle označenom svedkom G. H.. Ďalej k záveru súdu, že c/ V motorovom vozidle, ktoré priviezlo obžalovaného na parkovisko, sa nachádzal ešte vodič (zo svedeckej výpovede G. H. jednoznačne vyplýva, že páchatel sedel na mieste spolujazdca) a žena (G. H. podľa postavy, držania tela a chôdze opoznal, že páchatelom bol muž), uviedol, že vykonané dokazovanie neumožňuje prijať jednoznačný záver o tom, koľko osôb sa nachádzalo vo vozidle, ktoré priviezlo páchatela na miesto činu. To, koľko osôb bolo pri tomto vozidle alebo v ňom neskôr (v čase príchodu policajnej hliadky), nepreukazuje to, že rovnaké osoby a v rovnakom počte v tomto vozidle boli v čase spáchania skutku. Z výpovede svedka G. H. vyplýva, že s určitosťou tam bol šofér a páchatel; tretiu a ani ďalšiu osobu nevidel. Záver súdu prvého stupňa o tom, že v čase skutku sa vo vozidle Škoda Fabia nachádzali tri osoby, z toho jedna žena a dvaja muži, je len domnienka súdu prvého stupňa, ktorá ale nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Obžalovaný tiež poukázal na záver súdu, že d/ Súd v konaní obžalovaného rozpoznal úmysel odcudziť a privlastniť si drevený stolík zo zadnej časti motorového vozidla poškodeného, k čomu však vzhľadom na rozmery stolíka a rozbitého zadného okna nedošlo. Podľa jeho názoru konanie páchatela pri zadnej časti motorového vozidla poškodeného vyplýva výhradne z výpovede svedka G. H., ktorý na otázku prokurátora, či páchatel s niečím manipuloval vo vozidle, vyberal niečo, uviedol: „Niečo zo zadnej časti dával pod auto alebo na zem, ale bola tma, tak som nevidel, čo to bolo.“ Svedok G. H. vo svojej výpovedi neuviedol žiadne také konanie páchatela, z ktorého by sa dala vyvodiť snaha vybrať drevený stolík zo zadnej časti motorového vozidla poškodeného, čo sa nepodarilo pre rozmery stolíka a okna. Nie je zrejmé, z čoho súd prvého stupňa rozpoznal úmysel odcudziť drevený stolík (z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku to nie je zistiteľné). Pre takýto skutkový záver totiž neexistuje žiadny dôkaz.

K záveru súdu, že e/ Obžalovaný pri odchode od motorového vozidla poškodeného položil na zem oranžové kladivko, ktorým predtým rozbil zadné okno. Práve na tomto mieste sa našlo kladivko pri obhliadke miesta činu, uviedol, že podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku, pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak. To, aké dokazovanie súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní, vyplýva zo zápisníc z hlavného pojednávania ako i odseku 2 na strane 3 odvolaním napadnutého rozsudku. Medzi vykonaným dokazovaním sa neuvádza čítanie zápisnice o obhliadke miesta činu. Dokazovanie zápisnicou o obhliadke miesta činu ani žiadna zo strán nenavrhol. Vzniká tak legitímna otázka, z čoho vychádza skutkový záver súdu prvého stupňa o tom, kde sa čo našlo pri obhliadke miesta činu? Ide o ďalší zo skutkových záverov súdu prvého stupňa, ktorý nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

K bodu 2/ namietal, že zo strany obhajoby bolo od prvého hlavného pojednávania namietané, že orgány činné v trestnom konaní počas prípravného konania nepostupovali v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku, keď napriek tomu, že k spáchaniu skutku došlo na mieste snímanom bezpečnostnými kamerami, nezabezpečili kamerové záznamy ani od spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. ani od prevádzkovateľa čerpacej stanice OMV. Za ďalšie zásadné pochybenie možno jednoznačne považovať nezabezpečenie daktyloskopických stôp z motorového vozidla poškodeného pri obhliadke miesta činu. Prokurátor, vykonávajúci dozor nad zákonnosťou v prípravnom konaní, sa spoľahol len na svedecké výpovede, ktoré však nezabezpečujú dostatočný dôkazný základ pre odsúdenie obžalovaného z dôvodu množstva neobjasnených skutkových okolností. Podľa jeho názoru sa vykonaným dokazovaním nepodarilo zistiť koľko osôb a aké osoby sa nachádzali vo vozidle Škoda Fabia, ktoré doviezlo páchatela na miesto činu, keď svedok G. H. dokázal spoľahlivo uviesť len to, že boli minimálne dve (šofér a páchatel); či tam boli ďalšie osoby, koľko a ako vyzerali, uviesť nevedel; nepodarilo sa ani v hrubých rysoch zdokumentovať pohyb osôb nachádzajúcich sa vo vozidle Škoda Fabia v čase skutku potom, ako toto vozidlo prešlo na čerpacie stanici OMV, teda z vykonaného dokazovania nie je zistiteľným, či

nejaká osoba neodišla alebo neprišla; inak povedané, nie je ničím verifikované to, že osoby, ktoré sa pri tomto vozidle alebo v ňom nachádzali v čase príchodu policajnej hliadky, sú i osobami, ktoré sa v ňom nachádzali v čase skutku; nepodarilo sa preukázať, že osobou, ktorá rozbila okná na motorovom vozidle poškodeného, je skutočne obžalovaný, keď jediným identifikačným znakom je reflexná vesta nezistenej farby (svedok G. H. na otázku prokurátora, podľa čoho opoznal páchatel'a, uviedol: „Mal na sebe reflexnú vestu.“), pričom vo vozidle Škoda Fabia sa v čase skutku mohlo nachádzať viac osôb s reflexnou vestou (nebolo zistené, koľko osôb tam skutočne bolo), resp. obžalovaný si mohol reflexnú vestu obliecť následne po skutku; nepodarilo sa zistiť také konanie páchatel'a, z ktorého by bolo možné nepochybne vyvodiť úmysel odcudziť drevený stolík, keď jediný svedok, ktorý konanie páchatel'a videl, uviedol len to, že páchatel' niečo zo zadnej časti auta vybral a položil to na zem (nemohlo však ísť o drevený stolík, ktorý nepochybne v motorovom vozidle poškodeného zostal) a akúkoľvek inú snahu páchatel'a niečo z vozidla poškodeného vytiahnuť svedok G. H. nepopísal a ani nevidel.

K tomu dodal, že vykonané dokazovanie tak neposkytuje dostatočný skutkový základ pre záver, že páchatel' konal v úmysle odcudziť konferenčný stolík. Vyplýva z neho len konanie páchatel'a smerujúce k poškodeniu motorového vozidla patriaceho poškodenému, avšak tu vzhľadom na výšku spôsobenej škody nejde o trestný čin. Taktiež podľa jeho názoru nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že by sa skutku dopustil obžalovaný, keď výhradne reflexná vesta nezistenej farby nemôže byť dostatočným a jednoznačným identifikátorom. Za skutkového stavu, ktorý vyplynul z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, bolo namieste aplikovať zásadu in dubio pro reo a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby. Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu výrokovvej časti a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor ani poškodený odvolanie nepodali, k odvolaniu obžalovaného sa v primeranej lehote aj napriek výzve prvostupňového súdu nevyjadrili.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie za účasti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obhajcu obžalovaného, zástupkyne ÚPSVaR Trnava a za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti zákonného zástupcu, poškodeného a obžalovaného, pričom obžalovaný sa dostavil na verejné zasadnutie po jeho začatí. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený, upovedomenie prevzal 10.10.2023.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu vyslovila názor, že bol správne zistený skutkový stav a tento bol správne vyhodnotený. Výroky považovala za správne a preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Zástupkyňa ÚPSVaR Trnava sa v konečnom návrhu priklonila k názoru obhajoby.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu, aby znova konal a rozhodol.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že je nevinný a navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, aby znova konal a rozhodol.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaným, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Krajský súd k postupu okresného súdu pri ustaľovaní skutkového stavu v posudzovanej veci uvádza, že skutočnosti, ktoré okresný súd pokladá za preukázané, sú v rozpore so správnym hodnotením dôkazov. Okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval správne, keď rozhodol o vine obžalovaného, vzhľadom na to, že dôkazy, o ktoré oprel svoje rozhodnutie, nevyvylúčili pochybnosti o vine obžalovaného.

V trestnom konaní na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine musí byť vždy založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že žalovaný skutok sa skutočne stal,

vykazuje všetky znaky trestného činu po objektívnej a subjektívnej stránke a spáchala ho výlučne osoba uvedená v podanej obžalobe.

Výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, alebo len na pravdepodobných skutkových záveroch. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov.

Dôkazy vykonané v konaní proti obžalovanému však nevedú k logickému, jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že skutok spáchal práve obžalovaný.

Pokiaľ okresný súd odcudzujúci výrok na obžalovaného ml. A. B. oprel o jeden z kľúčových dôkazov a to o výpoveď svedka G. H., k tomu odvolací súd uvádza, že táto svedecká výpoveď nespĺňala podmienky na to, aby tvorila podklad pre odsudzujúci výrok súdu. Táto svedecká výpoveď vo vzťahu k obžalovanému bola nejasná, neúplná, pričom z tejto nie je jednoznačne zrejmé, že to bol práve obžalovaný, ktorý mal za použitia kladiva rozbiť sklo na vozidle a pokúsiť zmocniť sa cudzej veci – stolíka, ktorý sa mu nepodarilo vzhľadom na jeho rozmery vybrať z vozidla. Pokiaľ ide o výpoveď svedka G. H., tento síce na hlavnom pojednávaní uviedol, že páchateľ mal na sebe reflexnú vestu, avšak totožnosť obžalovaného, ako páchateľa, ktorý sa mal dopustiť stíhaného skutku, nebola svedkom G. H. v tomto konaní žiadnym spôsobom bližšie popísaná alebo stotožnená. Preto táto svedecká výpoveď neusvedčuje obžalovaného zo skutku uvedeného v obžalobe. Navyše ani poškodený ani nikto zo svedkov priamo nevidel, že to bol práve obžalovaný ml. A. B., kto sa po rozbití skla na vozidle pokúsil zmocniť sa cudzej veci.

Čo sa týka svedeckých výpovedí svedkov C. I. a D. H., príslušníkov Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, ktorí zasahovali pri skutku, tieto výpovede síce dokladujú, že na čerpacej stanici sa nachádzal obžalovaný tak, ako uvádzal svedok G. H., avšak ani z týchto výpovedí nie je možné vyvodiť nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný ml. A. B., kto žalovaný skutok spáchal. V tomto smere je potrebné zopakovať, že žiadny z týchto menovaných svedkov na vlastné oči protiprávne konanie obžalovaného nevidel. Preto ani tieto dôkazy na usvedčenie obžalovaného ml. A. B. nie sú postačujúce a iné dôkazy neboli v konaní produkované.

V tomto smere neobstojí ako relevantné ani tvrdenie okresného súdu, že svedok G. H. oznámil policajnej hliadke, že páchateľ mal na sebe oblečenú oranžovú reflexnú vestu a nastúpil do motorového vozidla, ktoré bolo na čerpacej stanici. Príslušníci policajnej hliadky pristúpili na čerpacej stanici k posádke daného motorového vozidla, z ktorých len jeden mal na sebe oranžovú reflexnú vestu. V tejto súvislosti treba uviesť, že svedok G. H. počas svojho výsluchu vôbec neuviedol farbu reflexnej vesty, ktorú mal mať páchateľ na sebe. Taktiež neuviedol, že by policajtom poskytol informáciu, že páchateľ má na sebe reflexnú vestu. Naopak, svedok G. H. výslovne uviedol na otázku obhajcu, či po príchode hliadky policajtom popísal páchateľa, že „Nie, policajti prišli autom, ja už som bol vonku a v momente ako vystúpili z vozidla, tak som im ukázal, kde sa nachádza vozidlo, ktoré odišlo s páchateľom.“ (strana 8 zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 25.05.2023). Svedok G. H. taktiež výslovne uviedol, že osobu páchateľa nepopisoval ani počas telefonického nahlasovania skutku. Túto skutočnosť dosvedčujú aj vypočutí svedkovia C. I. a D. H., ktorí počas svojho výsluchu pred súdom neuviedli, že by im oznamovateľ poskytol popis páchateľa v tom smere, čo mal oblečené. Skutkové závery súdu prvého stupňa o tom, čo svedok G. H. uviedol policajnej hliadke, teda nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, naopak ide len o domnienku súdu, ktorá sa síce javí ako logická, ale je to stále len domnienka, pretože okrem obžalovaného boli na čerpacej stanici pri vozidle označenom svedkom G. H. aj ďalšie nestotožnené osoby, ktoré neboli policajnou hliadkou vyťažované a ani nebolo zistené, čo mali tieto osoby oblečené, preto prichádzajú do úvahy aj iné osoby ako možní páchatelia. Za takéhoto dôkazného stavu podľa názoru krajského súdu nebolo možné bez dôvodných pochybností ustáliť skutkový záver, že práve obžalovaný ml. A. B. je páchateľom činu, ktorý mu za vinu kladie obžaloba.

Po vyhodnotení všetkých vo veci vykonaných dôkazov má krajský súd za preukázané, že štruktúra použiteľných usvedčujúcich dôkazov je v tejto trestnej veci natoľko slabá, že neumožňuje vysloviť nepochybný záver, že žalovaný skutok spáchal práve obžalobou označený obžalovaný ml. A. B.. I keď indície v tomto smere sú, na jeho usvedčenie chýba taká komplexná sústava dôkazov, ktorá by sa vzájomne doplňovala, bola by logická, ničím nenarušená a vo svojom celku by nielen spoľahlivo preukazovala všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčovala z jeho spáchania práve obžalovaného, ale súčasne by vylučovala možnosť akéhokoľvek iného záveru. V prejednávanej veci ale takýto stav nenastal.

Totížto dôkazy takého charakteru, akými sú výpovede svedka G. H., svedka D. H. a svedka C. I. a na to nadväzujúce vecné a listinné dôkazy, aby boli spôsobilé usvedčiť obžalovaného z predmetného trestného činu, musia spĺňať tie najnáročnejšie požiadavky na presvedčivosť a na jednoznačný súlad s prípadnými ďalšími subjektívnymi i objektívnymi dôkazmi. Len nespochybniteľný obsah takýchto dôkazov môže byť podkladom pre záver o vine osoby postavenej pred súd. Tento záver musí byť

bezpečne a spoľahlivo preukázaný, nesmie vyvolávať ani najmenšie pochybnosti, či neobjasnené otázky. V kontexte celej dôkaznej situácie podľa názoru odvolacieho súdu absentuje čo i len jeden priamy usvedčujúci dôkaz, na ktorom by bolo možné bezpečne prijať záver, že sa obžalovaný skutočne dopustil žalovaného skutku tak, ako sa mu to kladie za vinu obžaloba.

Inak povedané, na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp. ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov získaných zákonným spôsobom, s konštatovaním, že obžaloba nevykonala a ani nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy, je potrebné konštatovať, že nebolo podľa názoru krajského súdu bez najmenších pochybností dokázané, že skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno b), písmeno g) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona spáchal práve obžalovaný ml. A. B.. Naopak dôkazná situácia nevylučuje aj možnosť, že páchatelom trestného činu môže byť aj iná osoba. V predmetnej veci neexistoval žiaden jednoznačný, priamy, nespochybniteľný a inými dôkazmi podporovaný dôkaz, ktorý by bol vykonaný na hlavnom pojednávaní a ktorý by bez najmenších pochybností dokazoval, že skutok spáchal práve obžalovaný. Uvedené v konečnom dôsledku znamená, že sa prokuratúre v konaní pred súdom nepodarilo uniesť dôkazné bremeno v tom smere, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný, čo je dôvodom jeho oslobodenia spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku.

K tomu krajský súd uvádza, že v trestnom konaní je nositeľom obžaloby prokurátor, ktorý má preukazovať vinu obžalovaného a ktorý v predmetnej veci nezabezpečil a nepredložil súdu také presvedčivé, nespochybniteľné a zákonné dôkazy, ktoré by súd viedli k záveru o vine obžalovaného bez najmenších pochybností. Prokurátor v predmetnej trestnej veci neunesol dôkazné bremeno. V súvislosti s už naznačenou „dôkaznou núdzou“, je potrebné taktiež poukázať na zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku a použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

V súvislosti s oslobodzujúcim výrokom krajský súd poznamenáva, že náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu, nemožno preto považovať len zistenie o puhej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Na základe odvolania obžalovaného preto krajský súd tohto postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Keďže obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený krajský súd podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázal poškodeného E. B. s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko takýto výrok je pri oslobodzujúcom rozsudku výrokom obligatónym.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, preto krajský rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.